

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Leedu) 2. juulil 2020. aastal – „Sanresa“ UAB versus Aplinkos apsaugos departamentas prie Aplinkos ministerijos

(Kohtuasi C-295/20)

(2020/C 329/05)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Leedu kõrgeim kohus)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: „Sanresa“ UAB

Vastustaja: Aplinkos apsaugos departamentas prie Aplinkos ministerijos

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2014/24 (¹) artikli 18 lõiget 2, artikli 56 lõike 1 esimese lõigu punkti b ja teist lõiku, artikli 58 lõike 1 esimese lõigu punkti a ja artikli 58 lõike 2 teist lõiku ning määruse nr 1013/2006 (²) artikleid 3–6 ja selle määruse muid sätteid (koos või eraldi, kuid piiranguteta) tuleb tõlgendada nii, et ettevõtjale antud luba, mida on vaja jäätmete vedamiseks ühest Euroopa Liidu liikmesriigist teise, tuleb liigitada teenuste hankelepingu täitmise tingimuseks, mitte teatud kutsetöoga tegelemise õiguse omamise tingimuseks?
2. Kas juhul, kui käsitada eespool nimetatud jäätmeveoluba kui pakkuja kvalifitseerimise kriteeriumi (sobivus tegeleda kutsetöoga), tuleb läbipaistvuse põhimõtet ja ausa konkurentsi põhimõtet, mis on sätestatud direktiivi 2014/24 artikli 18 lõike 1 esimeses ja teises lõigus, artikli 58 lõike 1 esimese lõigu punktis a ja artikli 58 lõike 2 teises lõigus, ning isikute, kaupade ja teenuste vaba liikumise põhimõtet, mis on ette nähtud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 26 lõikes 2 ja määruse nr 1013/2006 artiklites 7–9 (koos või eraldi, kuid piiranguteta), tõlgendada ja kohaldada nii, et jäätmekäitlusteenuste riigihangete tingimused, eriti need, mis puudutavad pakkumuste esitamise tähtaegade lõppkuupäevi, peavad looma oma- ja välismaiste pakkujate jaoks, kelle eesmärk on vedada jäätmeid üle Euroopa Liidu liikmesriikide piiride, võimalused niisugustes hankemenetlustes piiramatult osaleda ning muu hulgas võimaldada neil esitada eespool nimetatud luba, kui see on antud, pärast pakkumuste esitamise tähtaja lõppkuupäeva möödumist?
3. Kas juhul, kui eespool nimetatud jäätmete veoluba vastavalt direktiivi 2014/24 artiklile 49 ja V lisa C osa punktile 17 ning artikli 70 lõikele 1 tuleb käsitada kui riigihankelepingu täitmise tingimust, tuleb sama direktiivi artiklis 18 sätestatud riigihanke põhimõtteid ja artiklis 56 ette nähtud riigihankemenetluse üldpõhimõtteid tõlgendada nii, et riigihankemenetlustes ei tohi tagasi lükata niisuguse osaleja pakkumust, kes ei ole seda nõusolekut esitanud?
4. Kas direktiivi 2014/24 artiklit 18, artikli 56 lõike 1 esimese lõigu punkti b, artikli 58 lõike 1 punkti a ja artikli 58 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusakt, mille kohaselt on hankijal õigus eelnevalt kehtestada riigihanke alusdokumentides selline pakkumuste hindamise kord, mille kohaselt pakkuja õigust teatud kutsetöoga tegeleda (sobivus tegeleda kutsetöoga) kontrollitakse osaliselt või ei kontrollita üldse, olgugi et selle õiguse omamine on riigihankelepingu õiguspärase täitmise eeltingimus ja hankijatel on võimalik olla ette teada sellise õiguse vajalikkusest?

5. Kas direktiivi 2014/24 artiklit 18 ja artikli 42 lõike 1 esimest lõiku ja määruse nr 1013/2006 artikli 2 punkti 35, artiklit 5 ja artiklit 17 ning selle määruse muid sätteid tuleb tõlgendada nii, et jäätmeäitlusteenuste hankemenetluses võivad hankijad õiguspäraselt hankida selliseid teenuseid vaid juhul, kui nad riigihanke alusdokumentides selgelt ja täpselt määratlevad jäätmete koguse ja koostise ning muud lepingu täitmiseks olulised tingimused (näiteks pakendamine)?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2014, L 94, lk 65).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta (ELT 2006, L 190, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy w Opatowie (Poola) 8. juulil 2020 – Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A. versus KM

(Kohtuasi C-303/20)

(2020/C 329/06)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy w Opatowie

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A.

Kostja: KM

Eelotsuse küsimused

Kas karistusega, mis on Poola väärtoseadustiku (Kodeks wykroczeń) artikli 138c § -s 1 ette nähtud selle eest, kui jäetakse täitmata tarbija krediitvõimelisuse hindamise kohustus, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ (¹), mis käsitleb tarbijakrediitilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ, artikli 8 lõikes 1, rakendatakse asjakohasel ja piisaval viisil nõuet, et liikmesriigi õiguses tuleb sätestada tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad karistused krediitandjatele, kes rikuvad tarbija krediitvõimelisuse hindamise nõuet, mis on pandud liikmesriigile Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediitilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ, artiklis 23?

(¹) ELT 2008, L 133, lk 66–92.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administratīvā apgabaltiesa (Läti) 22. juulil 2020 – SIA MONO versus Valsts ieņēmumu dienests

(Kohtuasi C-326/20)

(2020/C 329/07)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administratīvā apgabaltiesa

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja esimeses kohtuastmes ja apellant: SIA MONO

Vastustaja ja apellant: Valsts ieņēmumu dienests